

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (πῶς θ' ἀμυνθῶμεν κατὰ τῶν δολοφονιῶν τῶν Βουλγάρων). — Μακεδονία (τί ζητοῦσιν οἱ ἐν Μοναστηρίῳ Ἑλλη-
νες). — Ἐκκλησίαι τῶν Μακεδόνων πρὸς τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφούς καὶ τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. — Θράκη (νέοι φόνοι Ἑλ-
λήνων ὑπὸ Βουλγάρων). — Οἱ Ρωμοῦνοι ἐν Μακεδονίᾳ. — Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συ-
νέδριον. — Ὁ νέος Μητροπολίτης Θεσσαλο-
νίκης Ἀλέξανδρος. — Ἀγγέλματα καὶ θρύ-
λοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰ-
δήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 1 Ἰανουρίου 1904.

Τὴν ἐπιτολὴν τοῦ σήμερον ἀρχομένου νέου ἔτους κρίνομεν, ὅτι ὠφελιμώτερον εἶναι νὰ χαίρειται τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δι' ἀποφάσεων περὶ τῶν κατ' αὐτὸ πρακτέων ἢ διὰ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκάρπων νεκρολογιῶν τοῦ χθὲς εἰς τὴν αἰωνιότητά ταφέντος ἔτους 1903.

Τῷ ὄντι ἀπαισιώτατον ὑπῆρξε τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἐντὸς τοῦ βασιλείου καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἐνδον κατήσχυναν τὸν Ἑλ-
ληνισμόν ποταπαὶ φιλοδοξίαι καὶ πολιτικὴ ἀναίσθησις χωρήσασα μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ ἐπιζητήσῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἐμφύλιος σπαραγ-
μός, ἐξαντληθέντων ὅλων τῶν ἄλλων μέσων, ὡς μέθοδος τοῦ πολιτεύεσθαι. Ἐκτὸς τοῦ βα-
σιλείου ἀδεξία ἐξηγήσεις τῆς διαγωγῆς ἡμῶν πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ Βουλγάρους παρέστησε τὸν Ἑλληνισμόν ἀπηυδνηκὸς ἐν τῇ τηρήσει τῶν προαιωνίων φιλελευθέρων παραδόσεων του, τεταπεινωμένον τοσούτον, ὥστε νὰ παλαίῃ κατὰ τῶν Βουλγάρων διὰ τῆς ῥαδιουργίας καὶ νὰ κηρύσσῃται σύμμαχος πρὸς τὸν κληρονομικὸν ἐχθρὸν τῆς φυλῆς, τοῦθ' ὅπερ ἔδωκε τὸ σύν-
θημα ἀδίκου, ἀλλὰ γενικῆς κατακραυγῆς, καὶ ἐκηλύσεν ἐπὶ ἀνυπολόγιστον ἡμῶν ζημίαν τὴν ἀληθῆ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰκόνα ὡς στοιχείου παλαιόντος ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευ-
θερίας τῆς Ἀνατολῆς ἀπάσης.

Οἱ Βούλγαροι ἐπωφελήθησαν δεξιότατα ἐκ τοῦ ἀκρίτους σχηματισθέντος τούτου καθ' ἡμῶν ῥεύματος καὶ ὤκνουν ἔτι μᾶλλον τὴν δολοφόνον αὐτῶν λεπίδα βέβαιον ὄντες, ὅτι ὡς καρ-
πὸν τῆς ἀνανδρίας ταύτης θὰ δρέψωσι τὸν ἔπαινον τοῦ ἡρωϊσμοῦ.

Ὅλα ταῦτα συμβαίνουν καὶ ἐξακολουθοῦσι συμβαίνοντα χεῖρονα ἔτι. Ἐν ἀλαλήτῳ πρὸς τοὺς Βουλγάρους συμμαχία καταφέρουσι τὸν πέλκεον κατὰ τοῦ γηραιοῦ μεγάλου μεγαλω-
στὴ ἐκτάδῳν κειμένον σκελετὸν τοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ, ὅπως ξυλευθῶσιν ἐξ αὐτοῦ ἀρπάζοντες τεμάχια, καὶ Σέρβοι καὶ Ρωμοῦνοι καὶ τὰ πλῆ-
ματα καταφέρονται τόσῳ ῥαгдаιότερα καὶ λυσ-
σωδέστερα, ὅσῳ πλείοτερον πειθόνται, ὅτι οὐ-
δεὶς φόβος ὑπάρχει, ὅτι πνοὴ αἰφνιδία θὰ ἐμ-
φυσθῇ εἰς τὸν σκελετὸν ἐκεῖνον καὶ θὰ συν-
αρθρώσῃ τὰ μέλη του ἐν ἀρρήκτῳ συνοχῇ καὶ
θὰ ῥηθῶσιν αὐτὸν ἄγριον, ὥστε διὰ λακτισμῶν
νὰ ρίψῃ κατὰ γῆς τὰ οἰκτρὰ ἐθνάρια, ἅτινα
ἠρξάντο ὑπὸ τὴν σκιάν του καὶ ἐβάδισαν τὸν
δρόμον τῆς ζωῆς τὸν φεγγαβολούμενον ὑπὸ τοῦ
ἀνεσπεροῦ φωτός τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀνθ' οὗ ὡς
φόρον εὐγνωμοσύνης ἀποτίνοῦσι τὴν ἀνανδρὸν
ἐπιβουλὴν καὶ τὴν ἔχθραν.

Ἀλλὰ διὰ μοιρολογίων καὶ θρήνων δὲν ἐπου-
λόνται αἱ πληγαί, οὐδ' ἱατρεύονται τὰ πάθη. Εἰς τὸν ἀνήθικον ὀργασμὸν τῆς κλοπῆς καὶ τῆς
ἀρπαγῆς, ὅς οὐ κατελήφθησαν τὰ ἀντιζήλα
τῆς Ἀνατολῆς ἐθνάρια, πρέπει νὰ ἀντιτάξω-
μεν τὸν ἠθικὸν καὶ δίκαιον καὶ κοινῇ ἐπαίνει-
τον ὀργασμὸν τῆς ἀμύνης τοῦ σώματος τῆς
εἰς σπαραγμὸν ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων καταδεδι-
κασμένης Ἑλλάδος. Λαὸς Ἑλληνικὸς — καὶ
ἐννοούμεν τὸ Πανελλήνιον — καὶ κυβέρνησις
ἑλληνικὴ πρέπει νὰ ἀποτινάξωμεν τὸν λήθαρ-
γον, ὁποῦ οὐδεμία διπλωματικὴ ἀνάγκη, ὁποῦ
οὐδεμία πολιτικὴ σχέσις πρὸς τοῦτο τὸ κρά-
τος ἢ ἐκεῖνο, οὐδεὶς διπλωματικὸς συνδυασμός

ἀρκεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνανδρὸν ἀπάθειαν
πρὸ ἑλληνικῶν χωρῶν δημιουργημένων καὶ πυρπο-
λουμένων, πρὸ ἑλληνικῶν πληθυσμῶν σφα-
ζομένων.

Καὶ οἱ Βούλγαροι εἶναι τελείως ἀποφασί-
σμένοι νὰ σφάζωσι καὶ ἐξολοθρεύσωσι πᾶν τὸ
ἑλληνικὸν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ.

Τί πρέπει νὰ πράξῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνη-
σις καὶ τί πράγματι θὰ πράξῃ, γνωστὸν δὲν
εἶναι. Ἀλλ' ἂν πλούσιοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν
ἐνεστώσαν κυβέρνησιν εἰς ἐπαγγελίας πρὶν ἢ
ἀνέλθωσιν εἰς αὐτὴν, λησμονήσωσι καὶ αὐθις
κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῖς Ἑλλήσι πολιτευταῖς τὰς
ὑποσχέσεις των, αὐτοῖς ἀπέκειται νὰ σκε-
φθῶσι πῶς θὰ ἀποσείσωσι τὴν εὐθύνην αὐτῶν
ἐπὶ τῇ εὐτελεστάτῃ δημοκρασίᾳ οὐ μόνον τὴν
ἐνώπιον τῆς ἱστορίας, περὶ ἧς δὲν φαίνονται
μεριμνῶντες τὰ ἐννέα δέκατα τῶν Ἑλλήνων
πολιτευτῶν, ἀμαθῆ ὡς τὸ πλεῖστον ὄντα καὶ
ἀταλαιπώρητα καὶ ἀφιλοσόφητα καὶ τοσοῦ-
τον ταπεινὰ τὴν ψυχὴν καὶ περιωρισμένα τὴν
διάνοιαν, ὥστε τελικὸν σκοπὸν τῆς τέχνης
τοῦ διοικεῖν καὶ τοῦ ἀξιώματος νὰ νομί-
ζωσι τὴν φθορὰν τῶν συνειδήσεων καὶ τὴν
ἐξαχρείωσιν τοῦ φρονήματος διὰ τοῦ ἀπόνου
σιτισμοῦ τῶν θεσιθρῶν, οὐ μόνον τὴν ἱστο-
ρικὴν εὐθύνην, λέγω, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνην
ἐνώπιον τῶν συγχρόνων.

Ἀλλ' ὅταν ἡ διαφθορὰ τῶν κυβερνήσεων
φθάσῃ εἰς σημεῖον τελείας ἀναίσθησις τῶν
ἀναγκῶν καὶ τῶν πόθων τῶν κυβερνωμένων,
τότε ἀνακύπτει τὸ καθήκον τῆς αὐτοσυντηρη-
σίας, ὅπερ πρέπει νὰ ἐπιτελέσῃ αὐτὸς ὁ λαὸς
δι' ὅλων τῶν ὧν κέκτηται μέσων ἄνευ ὑπολο-
γισμοῦ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργείας του,
ἂν ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ἀπέμειναν ἔχνη τῆς συν-
ειδήσεως περὶ τῆς ἐλευθερίας του, περὶ τῆς
ἐθνικῆς ἀκεραιότητός του, περὶ τῆς ἀποστολῆς
τοῦ τῆς ἱστορικῆς. Οἷα δὴποτε ὕλική συμ-
φορὰ, οἷα δὴποτε ἥττα, ὅσος δὴποτε ὀλεθρος
καὶ ἂν ἀπειλῇ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς ἐνέ-
ργειαν ἔστω καὶ ἀτελῆς συνεταγμένον ἀπο-
δύμενον, ὅπως ἀμυνθῇ ὑπὲρ τῆς ἑλλη-
νικῆς Μακεδονίας, ὅπως ἀνακόψῃ τὸν δρό-
μον τῶν δολ. φόνων βουλγαρικῶν σιγῶν,
τὸ κακὸν τοῦτο εἶναι ἀπείρως μικρότερον
καὶ πρέπει ὡς οὐδὲν νὰ λογιθῇ ἀπέναντι
τοῦ ὀνείδους τῆς ἀδραναίας, ἀπέναντι τοῦ
στίγματος, ὅτι ἀνάνδρος θὰ θεώμεθα βεθ-
λούμενον τὸ Μοναστήριον ὑπὸ τοῦ βουλγαρι-
κοῦ ποδός, κατακρεουργουμένην τὴν ἡρωϊκὴν
Καστορίαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, πυρπολου-
μένας τὰς Σέρρας, ἀτιμαζόμενα τὰ Βοδενά,
ἀνασκαπτομένας τὴν Νιούσσαν καὶ τὴν Βέρ-
ροιν, ἵνα τὰς ὀνομαστοτάτας ἀκροπόλεις τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἀπαριθμήσωμεν.

Καὶ ὅλα μὲν ταῦτα δὲν θὰ κατορθώσῃ ἴσως
ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἀπασχολούμενος ὑπὸ
τοῦ τουρκικοῦ ἐπὶ τῶν καιρίων στρατιωτικῶν
σημείων, ἀλλ' ὅλα ταῦτα θὰ ἀποπειραθῶσι τὰ
πολυάριθμα στίφη τῶν Βουλγάρων, ἅτινα
πυρετωδῶς ὀπλίζουσι καὶ συντάσσουσιν αἱ παν-
σλαβιστικαὶ ἐταιρεῖαι, συνεπικουροῦντων ἀτυ-
χῶς καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγλων ἐπισκόπων.

Ποῦ θὰ παραπέμψωμεν, ἐπαναλαμβάνομεν
καὶ σήμερον ἔτι, τοὺς σφαζομένους ἀδελφούς
ἡμῶν, ὅταν θὰ ζητήσωσι τὴν ἡμετέραν βοή-
θειαν; Εἰς τὸν τουρκικὸν στρατὸν; Ἀλλ' οὐ-
τος ἀπεδείχθη ἀνίκανος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν
ζωὴν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν δολοφόνων,
δισχίλιοι δὲ Ἑλληνες ἐντὸς τῆς τελευταίας
τριετίας κείνται τεθαμμένοι μάτῃν ἀναμένον-
τες ἐκδίκησιν. Ἡ κυβέρνησις ἡμῶν δεδωκε-
μένη ἐκ τῆς ὕλης αὐτονομίας καὶ τῶν διπλω-
ματικῶν ἰσῶς τεχνασμάτων, εἰς ἃ συνήθως
ἐμπίπτουσιν αἱ ἀδουλοὶ κυβερνήσεις, πῶθ' ἂν
νὰ μὴ θελήσῃ νὰ ἐλθῇ εἰς φανερόν ἔριν πρὸς
τὴν Τουρκίαν οὕτω ἀνίκανον ἀποδεικνυσμένην
νὰ προφυλάξῃ τὴν ζωὴν τῶν ὑπηκόων της.
Ἀλλὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει ὑπέρτατον
καθῆκον νὰ ἀμυνθῇ κατὰ τῶν Βουλγάρων μι-
μούμενον ὅχι τὰς βδελυρὰς πράξεις των, ἀλλὰ
τὰς μεθόδους τῆς ἐνεργείας των. Οἱ Βούλγα-
ροι ὑποστηρίζουσιν ὡς ἀληθές, ἐν ᾧ δὲν εἶναι,
ὅτι τὰ κοιμητὰ εἶναι ἀνεξάρτητα τῆς βουλ-
γαρικῆς κυβερνήσεως. Ἀνεξάρτητα πρέπει νὰ
συμπηζώμεν καὶ ἡμεῖς σώματα, ὅπως τάξω-
μεν αὐτὰ, εἴτε ἐκούσης εἴτε καὶ ἀκούσης τῆς

Τουρκίας, προμάχους τῶν ἀόπλων Θρακῶν
καὶ Μακεδόνων.

Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀνέχεται τὴν
ὀργάνωσιν βδελυρωτάτων αὐτόχρημα συμμο-
ριῶν, ἀποστολὴν ἐχουσῶν τὸν φόνον ἀθῶων
καὶ τὴν λεηλασίαν. Ἄν εὐρεθῇ ἑλληνικὴ κυ-
βέρνησις, ἥτις θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὀργάνωσιν ἑλ-
ληνικῶν ἐνόπλων σωμάτων πρὸς ἀμυναν, πρέ-
πει νὰ συντριβῇ, ἂν μὴ ἀρκέσῃ ἡ ἀνατροπὴ
τῆς, ὅπως ἀφελθῇ ἀκώλυτον τὸ δικαίωμα τοῦ
ἑλληνικοῦ ἔθνους νὰ δειξῇ, ὅτι τὴν ἔξιν τοῦ
ἀμύνεσθαι, κατὰ Βουλγάρων μάλιστα, δὲν
ἀπώλεσεν εἰσέτι.

Εἰς τοῦτο καλοῦνται νῦν οἱ δυνάμενοι καὶ
νὰ σκεφθῶσι νὰ πρέποντα καὶ τὰ δέοντα νὰ
πράξωσιν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τί ζητοῦσιν οἱ ἐν Μοναστηρίῳ Ἑλλη-
νες παρὰ τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν των.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου ἀπὸ
20 Δεκεμβρίου 1903 τὰ ἐπόμενα.

«Ὅτι ἐντεῦθεν πολλὰκις ὑπεδείχμεν τοῖς ἐν
Ἀθῆναις ὡς συντελεστικὸν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν
οὕτω σκληρῶς ταλαιπωρουμένων Ἑλλήνων τῆς
ἐπαρχίας Μοναστηρίου ἐπισπαν νὰ ἐγκολπωθῶσι
ξένοι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων. Ὑπεδεικνύομεν
τὴν ὑφίστην ἀνάγκην νὰ ἐλθῶσιν ἐνταῦθα δέσποιναι
τῶν Ἀθηνῶν καὶ αὐταὶ νὰ διανεμῶσι τὰ εἰς τοὺς
παθόντας βοηθήματα, διότι οὕτω θὰ ἐπιβόητο οἱ
ἄνθρωποι, ὅτι ἡ μήτηρ Ἑλλάς ἐνδιαφέρεται ζωη-
ρῶς ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτι δὲν ἐγκατέλειπεν αὐτοὺς εἰς τὴν
τύχην των. Ἀλλὰ δὲν εἰσκηνοῦσθημεν. Καὶ ἐν τού-
τοις οἱ Σέρβοι οἱ ἐλαχίστους ἐνταῦθα ἀριθμοῦντες
ὀπαδοὺς, ἐσπευσαν νὰ τὴ πράξωσιν. Ἐπιτροπὴ ἐκ
Κυριῶν τοῦ Βελιγρადίου ἦλθεν εἰς Μοναστήριον καὶ
διένειμε 85,000 χρυσὰς δραχμάς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συνεκάλεσαν τὴν Σερβι-
κὴν κοινότητα ἢ μᾶλλον τοὺς μισθωτοὺς διδασκα-
λους καὶ διδασκαλίσσας τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως
εἰς τὸ ξενοδογεῖον Βελιγρადιον, ὅπου ἐδόθη γυμνα-
σιὸν μετ' ἐκείνων, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο, ὁ ὑποπρόεδρος, ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ διερμηνεῖς. (Τὸ Ἑλληνικὸν προ-
ξενεῖον Μοναστηρίου ἐξέλεξε τὴν περιστάσιν νὰ μὴ
ἔλθῃ οὔτε γραμματεῖς, οὔτε διερμηνεῖς.)

Εὐκόλῳ νὰ φαντασθῇ τί ἐλέγχῃ ἐν τῷ γυμνα-
σίῳ καὶ ὅποια προποσέας ἠγέρθησαν καὶ ποῖα
ὄνειρα τοῦ μέλλοντος ἐξυμνήθησαν.

Τὰ αὐτὰ πράττουσι καὶ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ τοῦ
Macedonian Relief Ἀγγλοὶ προσκαθόντες εἰς τὴν
ὕπηρεσίαν των τῇ συστάσει τοῦ αὐστριακοῦ προξέ-
νου κομιτατζῆδες ὡς ὑπαλλήλους τῆς διανομῆς τῶν
βοηθειῶν των, ἵνα οὕτω πολεμήσωσι τὸν Πανσλα-
βισμόν!

Ἀλλὰ καὶ οἱ Ρωμοῦνοι δὲν ὑστέρησαν ἐν τῷ
ζήλῳ τούτῳ τῆς ἀρπαγῆς. Δύο Ρωμοῦνοι βουλευ-
ται (ἀκούετε, ὦ βουλγαροὶ Ἑλληνες οἱ περὶ οὐδε-
νὸς ἄλλου φροντίζοντες ἢ νὰ θρέψῃται ἐκ τοῦ δημο-
πίου ταμείου τὰ ἑλεεινὰ ἀνδράρια τὰ φανασκοῦντα
ὑπὲρ ἡμῶν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς;) ἐπισκέπτονται πρὸ 15
ἡμερῶν τὴν πόλιν ἡμῶν, ἵνα ἴδωσι τὰ πράγματα
καὶ φωτίσωσι τοὺς πέτρων τοῦ Δουναβέως νεοφωτί-
στους φίλους ἡμῶν.

Παρὰ ταῦτα δὲν ἀπελπίζονται οἱ ἐνταῦθα Ἑλ-
ληνες. Μέγας ὀργασμὸς πρὸς δράσιν παρατηρεῖται
ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς χώρας ἡμῶν, ἀλλ'
εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιοῦνται καταλλήλως ἡ δύ-
ναμις, ἐρχομένων αὐτῶν ἀνδρῶν ἀπολαύσαντων κυ-
ρῶν, ἵνα θέσωσι τὰς βάσεις τῆς ἐνεργείας καὶ ἐπιβί-
λωσι τὴν ὁμόνοιαν εἰς τὴν κοινότητα Μοναστηρίου,
ἥτις, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἔνεκα τῆς ἀντεθνικῆς ἐνε-
ργείας τοῦ μετατεθέντος Μητροπολίτου Ἀμβροσίου,
διεταράχθη βαθύτατα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΙΑΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

ΙΚΕΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΤΗΝ ΕΛΛΙΔΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΦΩΝΗ ΑΛΓΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Καθ' ἡν στιγμὴν ὁ δούλος Ἑλληνισμός κινδυνεύει

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδίου δικηγόρον
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

να ἀπολέσῃ τὰ ἀπαράγραπτα αὐτοῦ δικαιώματα ἐν
τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπαπει-
λεῖται σπουδαίως ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ ὑπαρξὶς ἐν τῇ
χώρᾳ ἐκείνῃ, εἰς ἣν ἐγεννήθησαν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ
ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ δορυφόροι
τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς δυ-
στυχῶς κυλίστα εἰς τὰ τοῦ κομματισμοῦ, καὶ ἀντί,
ὡς ὤφειλεν, νὰ στρεφῇ ἀπᾶσαν αὐτῆς τὴν προσο-
χὴν περὶ τὰ ἐπαπειλούμενα ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ
ὡς εἰς ἄνθρωπος νὰ ὑπεραμυνθῇ αὐτῶν, τοῦναντίον
οἱ ἐν Ἑλλάδι καταναλίσκουσι πολὺ τιμὸν χρόνον καὶ
παραβλέποντες τὴν εὐκαιρίαν ταύτην συζητοῦσι περὶ
συνταγματικῶν θεσμῶν. Εἶναι τῷ ὄντι λυπηρὸν,
λυπηρότατον μάλιστα, νὰ διατελῶμεν ἐν τοιαύταις
κρίσεσι περιστάσεσιν ἐν κομματικῇ ἀρχῇ ἔχοντι
τὴν ἀρχολιπαρίαν. Στρέψατε πρὸς θεοῦ, ἔστω καὶ
ἐπ' ἐλάχιστον τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῆς καταστά-
σεως τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀναλογισθῆτε ὑπόσχεσιν ἐθνι-
κῆς συμφορᾶς πρόξενον γίνεσθαι. Ἐὰν τοῦλάχιστον
ἀδυνατεῖτε νὰ ὑποστηρίξητε τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμ-
φέροντα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, μὴ δίδετε καὶ ἀφορμὴν
να καταγελῶσιν ἡμῶν οἱ ξένοι, καὶ νὰ ἀναγκάζητε
αὐτοὺς νὰ ὑπερμαχώνωνται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Εἶχε πολλὰ τὰ μέσα ὁ Ἑλλη-
νισμός, δι' ὃν ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ
Ἑθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ
δυστυχῶς οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν ἐπραξεν ἡ ἐπὶ τῇ
τοῦτο μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιπολαιότητος. Τὰ σχο-
λεῖα ἡμῶν ἀντί, ὡς ὤφειλεν, νὰ ἀποδώσιν αἱ φωτο-
βόλοι ἐστὶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦναντίον ἐχρησισμέ-
σαν εἰς διατροπὴν διδασκάλων ἀρχαγμάτων ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον μηδὲν κοινὸν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν ιδέαν
ἐχόντων πολλῶν δὲ καὶ ὑπόπτων φρονημάτων περὶ
τῆς τῆς Ἑλληνικῆς αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν. Εἶχε λοιπὸν
καὶ ἔχει μεγάλαν δύναμιν ὁ Ἑλληνισμός, ἀλλ' αὕτη
δὲν ἐχρησιμοποίηθη καταλλήλως, καὶ οὐτε σκέψις
γίνεται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ὄφελος ἡμῶν. Οἱ
βούλγαροι στερούμενοι κοινοτήτων ἀνεγνωρισμένων,
στερούμενοι σχολείων μέχρι πρό τι των ἐτῶν, μητρο-
πόλεων καὶ τόσων ἄλλων κέντρων κατωθῶσαν διὰ
τῆς βίας καὶ τοῦ ψευδούς ἐν οὐ μακρῷ χρόνῳ νὰ δι-
εκδικῶσι σημερον μετὰ παρηγορίας τὴν χροὴν ταύ-
την ὡς ἰδικὴν των καὶ τοῦ χειρίστον δι' ἡμᾶς νὰ εὐ-
ρωσι συνηγόρους τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν καὶ πεπολι-
τισμένους λαοὺς οἵτινες πρὸ χρόνων ἐθέλωσαν μεγα-
λὴν αὐτῶν τιμὴν νὰ ὀνομάζωσιν ἀντιπάλους. Εἰπέ-
τοσούτων ἐσβέσθη περὶ ἐκείνους ἡ δὲς ἐκείνη τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ἡ μέχρι τῆς χθὲς ὑπεκκλίσουσα τὰ
στήθη αὐτῶν καὶ ἀνάπτουσα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
τὰ ὑψηλὰ ἐκείνα ιδεώδη, ὅν προνομιοῦσιν ὑπῆρξε
πάντοτε ἡ Ἑλλάς ἀλλ' οὐχὶ δυστυχῶς ἡ Ἑλλάς τῆς
σήμερον, καὶ εἰς τοῦτο παύομεν ἡμεῖς, διότι οὐδέ-
ποτε ἐσκήψθημεν νὰ ἐργασθῶμεν σοβαρῶς. Ὑπῆρξαν
ἐπὶ κατὰ κατὰ τὰ πάντα ἡσαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀλλὰ δυ-
στυχῶς δὲν ἠβελήσαμεν νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν ταύ-
τας ἐπιφοιτῶν. Πρὸ τῶν ὁμμάτων ἡμῶν ἐξεβου-
λίζετο ἡ Μακεδονία διὰ τῆς βίας καὶ τῶν δολο-
φονιῶν, καὶ πρὸ τῶν ὁμμάτων ἡμῶν ἐξωπλίζοντο
βίαι καὶ ἀπειλὴ οἱ πληθυσμοὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρχη-
γῶν τοῦ κοιμητῆ, καὶ ἡμεῖς ἀναίσθητοι ἐντελὲς
περιεφρονούμεν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, καὶ κατηναλίσ-
κομεν τὸν χρόνον ἡμῶν συζητοῦντες ὑπὲρ καὶ κατὰ
τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος καὶ ὑπὲρ τῶν συνταγμα-
τικῶν θεσμῶν. Ἐν Ἑλλάδι ἐπιπτον θύματα τῆς χυ-
δαῖνους μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου νεκροὶ φοι-
τηταί. ἐν δὲ τῇ Μακεδονίᾳ εὐρισκόντων οἰκτρότα-
τον θάνατον ἀνδρες διακρινόμενοι ἐπὶ πατριωτισμῷ
καὶ μετὰ ζήλου ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμ-
φερόντων ὑπὸ τὴν δολοφονικὴν ἡγέταν τῶν βουλ-
γάρων, ἀποστάται καὶ ἐντελῆς. Ἡ Ἑκκλησία ἡμῶν
εὐρίσκειται ἀπὸ ἐτῶν ἐν διαγῶν, καὶ καθ' ἑκάστην
παραβιάζοντο Ἑλληνικοὶ νεοὶ ἐκ μέρους τῶν Βουλ-
γάρων, ἀλλ' οὐδέποτε ἐσχόμεν τὴν τόλμην καὶ τὸ
θάρρος νὰ ὑπερασπίσωμεν ἀνδράκως τὰ καταπύου-
μενα δικαιώματα ἡμῶν χρώμενοι καὶ ἡμεῖς ἐν
ἀνάγκῃ, τοῖς αὐτοῖς ὡς ἐκεῖνοι μέσοις, τὸν πᾶσα
ἀλλὰ κατ' αὐτὸν ἀντενέργεια θεωρεῖτο ἀδύνατον
καὶ ἀνεπίτευκτον.

Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐδεικνύομεν εἰς ἐκείνους μὲν,
ὅτι ἐστὰς μετὰ ἀγρυπνίας προνοοῦν τῶν ἀπαράγραπτων
ἡμῶν ἐθνικῶν δικαίων, εἰς δὲ τὴν χώραν ταύτην θὰ
ἐπαμυνόμενοι τοιαύτην κατάστασιν, ἥτις ἀναμφι-
βόως θὰ προῦκάλει τὴν ἐπεμβασιν τῶν ἰσχυρῶν
καὶ ἄλλοις τότε θὰ ἦτο ἡ ἐκτέλεσις τῶν πραγμάτων.
Κατακρεουργοῦντο Ἑλληνες ἱερεῖς, παρεβιάζοντο κα-
θάρως Ἑλληνικοὶ νεοὶ, καὶ δὲν εὐρέθη δυστυχῶς
τοῦλάχιστον εἰς ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ἡμῶν κέντρου νὰ ὑψώσῃ φωνὴν ὑπὲρ τῶν συμφερό

ἀλλικὴ διὰ τοῦ ἐν Πετρούπολει μεγάλῃ καταβάλ-
ουσι προσπάθειά, ὅπως ἐπιφέρωσι φιλικὴν λύσιν
τῶν ἀποσοδησῶσι τὸν πόλεμον.

**

— Τῆς ἁγίας καὶ εὐσεβεστάτης πολιτικῆς τῆς
Ρωσίας νέον πρόκειται δεῖγμα ἐν ταῖς ἐνεργείαις
τῆς αὐτῆς μεταπορείῃ τοῦ γεωργιανοῦ κελίῳ τῆς
ἑξῆς: "Ὁσι. Μονὴ τὸν ἱερότατον εἰς Σχίτην.

ἀπολ. τῆς. Ἀπολ. τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Προ-
ποσίτου Ζηροβίου ἐκείνης ἀπαρτὸς τοῦ Μ. Βεφρών.
τοὺς ἑξακαττάχον τοὺς Πατριάρχους ἐκ τῆς παρ-
αφῆς τῆς μεταπολεμικῆς αὐτῆς. Ἡ μεταπολεμικὴ αὐτὴ
τοῦ κελλίου ἐκ Σκήτης ἔχει μέγιστον ὁμοιότητα, ἰδί-
α καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ κελλίου, οἱ ἐν αὐτῷ πε-
ρίττες μορφαὶ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν δ, ἡρὸ δ ἀπολ-
οῦ τῆς ἐκ Σκήτης διασωθέντων μορφῶν δύναται
ἵνα εἶναι μέγας διὰ τῆς πεποιογραφικῆς διαφύρας
κελλίου.

Δὲν ἡσυχάζει διὰ ἐκ τῶν συντάξεων ταύτας παρὰ
τοῦ Βεφρών μόνον δ Ζηροβίου, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῶν
μεσοκείμενων ἀντιπροσώπων τῆς Μορφῆς τοῦ Ἱερί-
ου Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συνοδίου, συντάσσει αὐτὴν
ἐν γένει ἐκ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Γροντομενομενῶν
τῶν Μορφῶν περὶ ἀπολ. τῆς αὐτῆς αὐτῆς.

ὅς ἐστι ἀντιπροσώπος παρὰ τῆς βωακτῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος παρεπνευρὸν τὸν Ὑψιστον Προεστῆτην εἰς τὴν Πατριαρχίαν, τὰ μόνα ἡντιμύνηματα να λύσουν τὸ ζήτημα τοῦτο, καθόσον οἱ ἀνομιανοὶ τῆς Μονῆς ἀπαγορεύουν τὴν μετατροπὴν τοῦ κελλὶν εἰς Σκήτην.

Ἡ ἐκ ἐναντιότητος τὸν Πάτριάρχην να ἀποαντιβῇ ἐπὶ τῆς ἀπακησίσεως αὐτῆς τῆς Ῥωσῖας, οὐδέποτε δὲ διάτοκος ἀμφισβόλια διὰ κὸν οἰκὸς διὰ σεσάβηθ παρὰ παντὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

* *

— 'Παρά το έναδιμήσιο το λήσαν την 30ήν Σεπτεμβρίου 1903 έμπορικὴ κίνησις τῆς Κίπρου αναπτύσσεται τὴν μὲν εξαγωγικὴν διαφάνος πρὸς τὴν εἰς τῆς νήσου εἰς 243,761 λ., τὴν δὲ εισαγωγικὴν εἰς 283,200 λ.

Τῆς εξαγωγῆς τα σπουδαίτερα κοινὸνία εἰνε:

καπνὸς	61,305 λ.,	χαρτὸν	55,718 λ.,	κοινικὸν	7,887 λ.,	δέρματα	προβάτων	καὶ ἀγνῶν	10,964 λ.,	
ὄνοι	10,638 λ.,	τύφος	5,332 λ.,	μαλλία	1,652 λ.,	ῥιμίον	5,367 λ.,	εὐκας	4,416 λ.,	
γίνους	6,787 λ.,	σταφίδες	4,016 λ.,	ὄνοι	2,800 λ.,	λεμόνια	καὶ ποικιλιὰν	2,573 λ.,	πρόβατα	3,453 λ.,
ῥόδια	2387 λ.,	καὶ λινὸς	ποσά	2,334 λ.						

Τῆς δὲ εισαγωγῆς τὰ μεγαλειτέρα ποσά εἰνε:

— Τὸ Πρακτοεῖον Ῥέντερ θρησκεῖ ἐπὶ τὴν
— ἐκείνου ἐκ Θεολογικῆς τοῦ ποιοῦν ἐκ δὲ ἑξῆς:
— Ἐκ τούτων πάλιν τῆς πόλεως Θεολογικῆς
— καὶ ἱστορικῆς ἀνεκάλυψεν σημαντικὴ ἀσφάλκη
— διαμαρτυρίας. Πολὺν Βουδογὰρ συνεβλήθησαν. Ἐπὶ
— τούτων τοῖσιν ἐνέβη ἀλλοτρίοις μὲν τοῦ ἐκτε-
— λεῖν τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλ' ὅμως ἀποδοτέον τοις

...προσ τον αναδιοργανισμό της επιταχυνόμενης. Οι
 λειτουργικότητες εξερευνήθηκαν επί πασών των
 βιομηχανικών κοινοτήτων του βιλαετίου. Σχετική λε-

— Προαγγέλλεται δι' ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας
Εδουάρδος θ' ἀπισκεφθῇ εἰς Πειρουπόλιν κατὰ
τὸ προσεχὲς ἔαρ τὸν Τσάρον. Μοῖρα ἰσχυρὰ τοῦ
Ἀγγλικοῦ στόλου θὰ συνοδεύσῃ εἰς Κροιστάνδη.

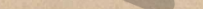
— Οἱ Βούλγαροι ἤρχισαν ἐξαντλοῦντες τὴν πο-

[illegible]

— Τοῦ ἐν Μελίτῃ καθαριζομένου ἑλληνικοῦ θω

καμπροτέρων ἐπιστολῶν του, δι' ὧν ἐξαίρει τὴν εἰς

ἡμεῖς τὴν ἐποχὴν. ἡμεῖς τὴν ἐποχὴν. ἡμεῖς τὴν ἐποχὴν.

εις γεῦμα δ' ναύαρχος τῆς ἐκεῖ δρομῶν μεγάλης ἀγγλικῆς μοίρας στόλου κ. Δὼμνελ, ἐν ᾧ πολλοὶ περιποιοῦντες ἐπεδαυλεῖσθαι τοῖς Ἑλλησιν ἀξιωματικοῖς καὶ θεμελίωσιν ἠγέρθησαν ἐκατέρωθεν προποῖς.

— Σύμπωμα τῆς τραχύτητος τῶν ὁμοσπουδικῶν σχέσεων ἀσφαλὲς πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Ρωσικῆς κυβερνήσεως ὅπως διαλύσῃ τὴν ἐν Μεσογείῳ μοῖραν τοῦ στόλου τῆς. Προδήλως τὰ πλοῖα ταῦτα θὰ ἀποσταλῶν εἰς τὰς συνικὰς θαλάσσας.

— Οἱ λόγοι τοῦ Ρωμοῦνον ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, οὗς ἐν ἄλλῃ στήλῃ ἀναγράφουμεν, εἰσέθρουν εἰς ἐνέργειαν. Ὁ ἐν Κωνσταντινῇ πρεσβευτὴς τῆς Ρωμυίας κ. Λαχουάδης ἐπισκεφθεὶς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμένικόν Πατριάρχην ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ τὴν ἀναγνώρισιν ἰδίων ἐκκλησιαστικῶν προνομίων τῶν τμημάτων ἐκείνων τῆς Μακεδονίας, ἐν οἷς πλεονάζει τὸ ὁμογενικὸν στοιχεῖον!!

— Κατὰ τινὰς πληροφορίες, συμφώνως πρὸς τὸν δὲν ἄρθρον τοῦ ἐν Μυρσέγγῃ συνταχθέντος μεταρρυθμιστικοῦ προγράμματος, οἱ προσληφθῆσόμενοι ἐνὶ ἀξιωματικοὶ καὶ διπλωματικοὶ πρὸς διοργάνωσιν τῆς Χωροφυλακῆς θὰ τοποθετηθῶν ὡς ἑξῆς: Οἱ μὲν Ἀγγλοὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπαρχίας Μοναστηρίου, οἱ Γάλλοι καὶ Ἰταλοὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης καὶ οἱ Ἀστρονίκαιοι καὶ Ρῶσοι ἐν τῇ Βιλαετίᾳ τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Οἱ ἐξοὶ οὗτοι ἀξιωματικοὶ καὶ διπλωματικοὶ θὰ προσληφθῶν ἅμα τῇ εἰς Θεσσαλονίκην μεταστάσει τοῦ διορισθέντος διοικητοῦ τῆς μακεδονικῆς Χωροφυλακῆς στρατηγῷ Δεζωρτζῇ.

— Ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ μᾶλλον κατὰ ἀδιάνητον βεβαιότητα, τὰς ἐτοιμασίας ταύτας τῆς ἐγκαταστάσεως ἐθνοποιτικῆς χωροφυλακῆς ἐν Μακεδονίᾳ θὰ μεταωσούν οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ ὀπισθεν αὐτῶν κρυπτόμενοι Ρῶσοι. Οὗτοι ἐν τῇ φανερῇ προετοιμασίᾳ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν δὲν μεταρρυθμίσεων, ἀλλ' ἐν τῇ κρυπτῇ τοσαύτη πρᾶξι τῶν, ὅπως ἐνθαυρῶνται τοὺς Βουλγάρους εἰς τὸ ἀνατρεπτικὸν καὶ ἀρκατικὸν σχέδιον. Ἀπλῶς βεβαίως σύμπτωσις δὲν εἶναι τὸ ὅτι, ἐν ᾧ ἡ Ῥωσία ἀποκρίνεται ὀργῇ πρὸς τὴν βουλγαρικὴν κυβερνήσιν ὡς μὴ ἀπακούουσιν εἰς τὰς ὁμοσπουδικὰς μεταρρυθμίσεις ἐξέλεξε σήμερον τὴν περίστασιν, ὅπως διαδήλῃ τῇ Βουλγαρίᾳ πυροβολαρχίας τινὰς ἐκ τῶν ἀλωεισῶν κατὰ τὸν ὁμοσπουδικὸν πόλεμον παρὰ τῶν Τούρκων, ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὸ ἐν Σοφίᾳ ἰδρυόμενον ἱστορικὸν μουσεῖον καὶ οὕτως ἄχρηστα. Ἀλλὰ τὰς πυροβολαρχίας Κροῦπ, δι' οὗ ἐπολέμησαν οἱ Τούρκοι τοὺς Ρῶσους, οὐδέμιν γεωτὴρα ἐφεύρεσις κατέστησεν ἐντελῶς ἀχρηστοὺς, κἀκόμη δὲ ἐξελέχθη ὁ χρόνος τῆς δωρεᾶς ταύτης ἀκριβῶς ὅτε ἡ Βουλγαρία αὐθάνει τὰ συντάγματα τοῦ πυροβολικοῦ τῆς. Τὸ περιεργον εἶναι, δι' οὗ τὰς πυροβολαρχίας ἐστάλησαν καὶ οὗτοι. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ περιεργα ταῦτα. Αἱ καὶ γλώσσα ἤχησαν ἀπὸ τοῦδε διαδίδουσαι, δι' αὐτὰς τὸν Δονάδεω καὶ τῶν λιμένων τῆς Βάρνης καὶ τοῦ Πύργου καταφθάνουσιν εἰς Βουλγαρίαν καὶ ἄλλα πράγματα, πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ πολλοὶ, ἀσυνήθως πλείοντες ταξιδιῶνται, εὐπρεπῶς ἐνδεύμενοι καὶ ἐξάρετοι τῇ μορφῇ. Αἱ καὶ αὐταὶ γλώσσαί λέγουσιν ἀναφανδὸν, ὅτι οὐ μόνον ἀξιωματικοὶ, ἀλλὰ καὶ διπλωματικοὶ καὶ στρατιῶται Ρῶσοι κατέρχονται εἰς Βουλγαρίαν καὶ τοῦτο οὐχὶ ἀνευ αἰτίας τῆς ὁμοσπουδικῆς κυβερνήσεως.

Οἱ δὲ Βούλγαροι κατὰ τὰ νεώτερα ἀγγέλματα ἐξαιρετικῶς ἐφίετο ἐκάλεσαν εἰς ἐκγύμνασιν ἀντὶ τῆς νεομισμένης μῆς ἡλικίας στρατευομένων δύο ἡλικίας, αὐθάνουσι καὶ τρεῖς εἰς μεραρχίας τὸν πεζικὸν στρατὸν αὐτῶν καὶ ἐξαντλοῦσι καὶ τὰ τελευταῖα ἐφόδια τοῦ δανείου τῶν 108 ἑκατομμυρίων εἰς ἀγορὰς πολεμοφοδίων. Τὶ δηλοῦσι πάντα ταῦτα; Ὁ Σλαβισμὸς ἐμπαίζει ἀσυστόλως τὴν εὐπιστίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ ἔαρ θὰ ἐπαναληφθῇ ἐν ὅλῃ τῇ ἀνασχυντῇ τῇ ἐπιζητῶν, ὅσα ἔθηκε μελήματα τοῦ βίου τοῦ ἀπὸ μῆος ἐκατονταετίας εἰς τοῦτο σπεύδει σήμερον καὶ ἐκ λόγων ἐσωτερικῶν στενοχωριῶν. Βουλγαρία καὶ Ῥωσία ἐνεκα τῆς ἐσωτερικῆς τῶν καταστάσεως ἐνδοσπουδικῆς εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νὰ ἐπιζητήσῃ δι' ἐξωτερικῶν ἐνεργειῶν τὴν κατ' οἶκον ἀσφάλειαν. Τὸ δάνειον τῶν 108 ἑκατομμυρίων εἶναι τὸ τελευταῖον, ὅπερ ἠδυνήθη ἡ χρηματογὰρ τῆς Εὐρώπης νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Τὰ οικονομικὰ ταύτης ἐνδοσπουδικῆς εἰς ἐλεονοτήτων κατὰστασιν καὶ ἡ μόνη ἐλπίς τῆς ἀνορθώσεως αὐτῆς καὶ τῆς σωτηρίας ἀπέμεινε πόλεμος πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἐξ οὗ ἐδαφικὴν μὲν ζημίαν οὐδεμίαν φοβούνται, ἀν' ἡττηθῶσι, τὰ πάντα δὲ θὰ ἐπιτύχῃσιν, ἀν' νικήσῃσιν οἱ Βούλγαροι εἰς χειρὸν θεοῦ ἐνδοκίμει δὲ Σλαβισμὸς ἐν τῇ κέντρῳ τῆς δυνάμεώς του, ἐν Ῥωσίᾳ. Ἡ ἐφαρμοζομένη ἐν αὐτῇ τυραννία εἶναι τρεῖς χεῖρων τῆς ἐν Τουρκίᾳ, αἱ πιεζόμεναι δὲ τάξεις ἤχησαν λαμβάνουσιν ἀσυνείδητον τῆς πρωταγωνιστοῦ ἀπανθρωπίας καὶ βαρβαρότητας, ἥτις ἀσκήτῃ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐδδαγγελίου καὶ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἀγανῇ αυτοκρατορίᾳ. Ὁ κολοσσὸς σείεται ἐκ θεμελίων, ἐξ ἐσωτερικοῦ περισπασμοῦ, ζητεῖ δὲ νὰ ἀνεύρῃ τὴν ἰσορροπίαν εἰς ἐρείσματα ἐκτὸς τοῦ κράτους τοῦ κείμενα. Τὶ θὰ γίνῃ ἐν τῇ ἐσχάτῃ Ἐφῶ δὲν γινώσκουμεν, ἀλλ' εἰμεθα πλέον ἢ βέβαιοι, ὅτι ἐν τῇ προσθίᾳ Ἀνατολῇ δὲ Σλαβισμὸς

θὰ προκαλέσῃ ταραχὴν τοιαύτην, ἐξ ἧς ἐλπίζουμεν, ὅτι θὰ συντρίβῃ ἀπαξ διὰ παντὸς ἡ ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ δυνάμις του. Τὸν πόλεμον, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις, μόνον θεῖα δύναμις, ἀπροδοκῆτος διὰ τινος θαύματος ἐκδηλουμένη, ἀλλ' οὐχὶ καὶ οἱ ἀνθρώποι θὰ ἀποσπείρῃσιν κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐκ τοῦ τριμηνιαίου δελτίου, ὅπερ ἐκδίδει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν, ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους ἐνδιαφερόσας πληροφορίες περὶ τοῦ ἐμπορίου τούτου κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν τριμηνίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἡ εἰσαγωγὴ πάντων τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 34,007,025. Κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1902 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 35,209,262 ἥτοι διαφορά ἐπὶ ἑκατὸν δρ. 1,282,237.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸν ἐννέα μῆνας τοῦ ἔτους 1903 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 98,728,695. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1902 εἰς δρ. 93,969,347 ἥτοι διαφορά ἐπὶ πλέον δρ. 3,959,348.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 27,598,343. Κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1902 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 22,560,921 ἥτοι διαφορά ἐπὶ πλέον δρ. 5,037,422.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τοὺς ἐννέα μῆνας τοῦ 1902 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 57,814,565. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1902 εἰς δρ. 58,733,353 ἥτοι διαφορά ἐπὶ ἑκατὸν δρ. 918,788.

Ὡς τέλος εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ 1903 εἰσπράχθησαν δρ. 9,072,925 ἀπέναντι 8,973,489 δρ. αἱ ὁποῖαι εἰσπράχθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ 1902. Ἡτοι διαφορά ἐπὶ πλέον δρ. 99,436.

Ὡς τέλος εἰσαγωγῆς κατὰ τοὺς ἐννέα μῆνας τοῦ 1903 εἰσπράχθησαν δρ. 25,288,546 ἀπέναντι δρ. 24,544,277 εἰσπράχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ 1902. Ἡτοι διαφορά ἐπὶ πλέον δρ. 744,269.

Ἡ κίνησις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας κατὰ τὸ 1903 φέρεται ἐν τῷ δελτίῳ ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου κατέπλευσαν εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος 5,240 πλοῖα, χωρητικότητος 3,430,777 τόνων καὶ μετὰ πλήρωμα 100,605 ἀνδρῶν ἀπέναντι 4,646 πλοίων τὰ ὁποῖα κατέπλευσαν κατὰ τὸ ἀντιστοιχοῦν χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1902, χωρητικότητος 2,885,583 καὶ μετὰ πλήρωμα 88,999 ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 κατέπλευσαν εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Ἑλλάδος 1,902 πλοῖα χωρητικότητος 1,188 καὶ μετὰ πλήρωμα 35,291, ἀπέναντι 1,664 πλοίων τῆς ἀντιστοιχοῦσας τριμηνίας τοῦ παρελθόντος ἔτους μετὰ χωρητικότητα 987,598 καὶ πλήρωμα 29,686 ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν τριμηνίαν τοῦ 1903 ἀπέπλευσαν ἐξ ἐλληνικῶν λιμένων 1,058 πλοῖα χωρητικότητος 1,241,957 καὶ μετὰ πλήρωμα ἀνδρῶν 35,951, ἀπέναντι 1,619 πλοίων ἀποπλεουσάντων κατὰ τὴν αὐτὴν ἀντιστοιχοῦσαν τριμηνίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους μετὰ χωρητικότητα 1,060,689 καὶ πλήρωμα 30,739. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἀπέπλευσαν ἐν ὅλῃ τῇ ἐλληνικῇ λιμένων 5,232 πλοῖα χωρητικότητος 2,591,285, καὶ μετὰ πλήρωμα ἀποπλεουσάντων ἀπὸ 104,328 ναυτῶν ἀπέναντι 4,610 ἀποπλεουσάντων κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους μετὰ πλήρωμα 92,416 ναυτῶν καὶ χωρητικότητα 3,072,622.

Ο ΕΝ Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας κ. Σιλβιόστρελλης ἀπέδειξε διὰ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἀκριβοῦς του τοὺς πτωχοὺς Ἑλληνας διπλωμάτας σοφούς, λεπτοτάτους, εὐγενεῖς, ἀληθῆ ὑποδείγματα μυστοῦ τῆς δυσχερεστάτης διπλωματικῆς τέχνης. Ἐκ τοῦ χονδροειδέστατον παραπινώματος τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβετοῦ δύναται ὁ ἐλληνικὸς τύπος νὰ ἀρυσθῇ διδάγματα, ὅπως μὴ ὑβρίζῃ, πολλὰς μάλιστα ἀδικώτετα, τοὺς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀντιπροσωπίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ δὲ τί ἐπαθεν ὁ Ἰταλὸς διπλωμάτης. Ὁ μεγαλοπρεπὴς οὗτος κύριος ἐξεδιώχθη ἐξ Ἑλλάδος δι' ἀνδροκατῆς στάσεως τῆς Ἑλβετικῆς δημοκρατίας ἀπειρήσεως καὶ διακόνῃ τὰς μετὰ τῆς Ἰταλίας σχέσεις τῆς, ἀν' ἡν ἀνεκάλει τὸν κ. Σιλβιόστρελλην, διότι προσηγάθη ἀνελαδὸς πρὸς τὴν ἀξιοπρεπείαν τῆς μικρῆς, ἀλλ' ἐνδοξοτάτης δημοκρατίας. Τὸ πάθημα ἐκεῖνο δὲν ἐσοφρόνισεν τὸν Ἰταλὸν διπλωμάτην. Ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ συντάξῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐκθεσιν, ἥτις καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ὁπ' ἀριθ. 270 τῆς Δ' σειρᾶς δελτίῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας περιλαμβανούσα μετὰ τῶν αἰ ἐπόμενα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος... εἶναι χώρα ὁρεινὴ καὶ ἐρηρὰ. Συνορεύει πρὸς βορρᾶν μετὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐξ ὁρίων τῶν ἄλλων μερῶν πρὸς τὴν θάλασσαν.

Αἱ πόλεις καὶ τὰ κατοικημένα κέντρα ὅμως εἰσὶν ἀνθηροῦντα, ἐνεκα τῆς γενικῆς ἐλλείψεως ποσίου ὕδατος, ὑπονόμων καὶ παντὸς ἀπαιτουμένου ὑπὸ τῆς υγιεινῆς.

Τὸ γεγονός τοῦτο, προσετιθέμενον εἰς τὸ ἀκατάληπτον, δι' αἷ διπολοῦνται γοῖμαλ δὲν εἶναι οὐτε ἡμερῆσαι καὶ, θέτει ἀναμφιβόλως τὴν χώραν ἐν ὑποδεστοῦ μοίρᾳ, ὡς πρὸς τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἀναφορικῶς τῶν ὁλικῶν καὶ ἡθικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ νεωτέρου βίου.

Ὁ κατοικὼν σήμερον τὴν Ἑλλάδα λαὸς εἶναι φυλῆς ἀρετὰ ἀναμικτοῦ, ὅπως ἤδη ἐκλατινισμένου τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου ἀπὸ τῆς ρωμαϊκῆς κατακτήσεως. Εἰς ταύτην προσετέθησαν οἱ τε Σλαῖοι καὶ οἱ Ἀλβανοὶ, καὶ οἱ μὲν Σλαῖοι ἤρχισαν ἐρχόμενοι ἐνταῦθα πρὸς ἐγκατάστασιν κατὰ τὸν Ἡ' αἰῶνα καὶ ἀκριβῶς μετὰ τὸν λοιπὸν τὸν 746—747, ὅστις εἶχεν ἐρημώσει τὴν Χώραν. Μεθ' ἐγκατεστάθησαν μονίμως ἐν Θεσσαλίᾳ, Βοιωτίᾳ καὶ τῇ ὑπολοιπῇ Στερεῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν Πελοποννήσῳ. Αἱ πόλεις Πάρις καὶ Κόρινθος καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου κανονίζονται μόναι, δι' οὗς δὲν συνανέμεινται μετὰ τῶν σλαβικῶν πληθυσμῶν.

Οἱ Ἀλβανοὶ ὠδήγηθησαν περὶ τὸ 1350 ὑπὸ τοῦ Ἐμμανουὴλ Καντακουζηνοῦ ἀδελφοῦ τοῦ οὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννου καὶ ἔκτοτε ἀποκρίζοντο συχνάκις καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν τὴν Εὐβοίαν καὶ τὰς νήσους. Κατὰ τὸ 1770 οἱ Τούρκοι μετεχειρίσθησαν τοὺς Ἀλβανούς πρὸς καταστολὴν τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως· οὗτοι δὲ μετὰ τὴν καταστολὴν ἠρτήθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Χώραν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἀλβανῶν ἐφθασε μέχρι τοῦ σημείου ν' ἀποδεχθῇ ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐνδυμασίαν τῶν ὡς ἐθνικῶν τῆς ἐνδυμα. Καὶ κατὰ τὸν ὅπερ τῆς ἀνεξαρτησίας πόλεμον ἡ Ἀλβανία προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνδρείους στρατιώτας.

Ὑπάρχουσι τέλος, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς θρεῖς χώρας τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ἀκαρνανίας πολυάριθμοι ἀποικιαὶ Κοντοσελῶν.

Τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον συνανέμεινται ἐλαφρῶς πρὸς τὸν (ἐλληνικὸν) πληθυσμὸν, εἰς δὲ τὰς Ἰονίους Νήσους καὶ τὰς παραλίους πόλεις ὑπάρχει αἰσθητὴ ἡ ἐπορὴ Ἰταλικῶν στοιχείων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας.

Ἐπιβεβαιούται πρὸς τοῦτοις ὑπὸ μερικῶν ἐθνολόγων, δι' οὗ ἐν ἑλληνικὸς λαὸς δὲν διατηρεῖ τίποτε ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ αἵματος τῶν κλασσικῶν χρόνων. Ὅσοιδήποτε τυγχάνει ἀναμιχθῶν, δι' οὗ ἀνάμικτος μετ' ἄλλων στοιχείων πολλῶν, καὶ δὲν ἔχει καλῶς ὁρισμένον τύπον καὶ ἰδιόζοντα, ἰδίως ἐν ταῖς πόλεσι.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ὁμιλουμένη γλῶσσα εἶναι ἡ νεοελληνική, ἥτις ἡ κλασσικὴ γλῶσσα, εἰς ἣν προσετέθησαν ἀναμειγνύονται λατινικὰ καὶ τουρκικὰ.

Ὁμολογούμεν ὅτι χαριεστέρων ἐκθεσιν διπλωμάτου καὶ σοφώτερον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἀνέγνωμεν. Ἐδρῶσαι τις ἐν αὐτῇ γεωγραφικῆς γνώσει, ἱστορικῆς, γλωσσολογικῆς, ἐθνολογικῆς καὶ βί, ἄλλο ἐν τις θέλῃσῃ. Ἐν μὲν μόνῃ παραγραφῇ περιλαμβάνει δύο χιλιάδων ἐτῶν ἐθνολογικὴν ἐξέλιξιν καὶ ἐν δυσὶ μόνον λέξεσι μετ' αὐστηρότητος Τούρκου κατὰ ἐκφέρει ἀμετάκλητον τὴν καταδίκην τοῦ κατὰ τὸ ταλαιπώρον γένους ὁπερ οἰκεῖ τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα ὡς νόθου τέκνου τοῦ ἐκλιπόντος Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἐκθεσις τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβετοῦ εἶναι τόσον παισιτική, ὥστε ἐμείναμεν ἀπεσβολωμένοι καὶ δὲν ἐρχεται ἡμῖν πρόχειρον εἰς τὸ στόμα οὐδὲν ἐπιχείρημα ἀνασκευῆς. Ἐνα μόνον φόβον ἐμμένει ἡμῖν ἡ ἐκθεσις αὐτῇ, μὴ δὲν εἶναι ὅλοι οἱ διπλωμάται τῆς Ἰταλίας ὡς ὁ κ. Σιλβιόστρελλης. Ἀντὶ τὸ πρᾶγμα ἥτοι τῷ ὄντι ἀληθές, οὐδὲν ἐξομῶν νὰ φοβώμεθα ἐκ τῆς πολιτικῆς μεγαλομανίας τῆς ἀδελφῆς Ἰταλίας. Ἀλλ' ὅπως ὅποτε τύποι διπλωματικοὶ καὶ πρεσβετοὶ, οἱ οἱ Γενικοὶ Πρόξενος τῆς Ἰταλίας ἐν Ἰωννίνῳ Μιλελλὸς καὶ ὁ πρεσβετὴς ἐν Ἀθήναις Σιλβιόστρελλης, ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ μεγάλη Ἰταλία ἤχησε νὰ παρῇ καὶ μεγάλας μωρίας.

ΚΑΤ' ἐπισήμονας πληροφορίες, ἡ Ἐπικουρος τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπὴ ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε διατεθέντων ποσῶν ὑπὲρ τῶν παθόντων Μακεδόνων, διὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπεφάσισε ν' ἀποστείλῃ καὶ ἕτερα ποσὰ, τὰ ὁποῖα θὰ διανεμηθῶν εἰς τοὺς ἐν ταῖς πορφυρεταῖς Καστορίαις, Κρουσσοῖν καὶ Φλωρῶνις παθόντας Μακεδόνας.

Τὰ διατεθειμένα ἤδη ποσὰ, αἵνα θὰ ἀνέλθωσι περὶ τοὺς 100,000 δραχμῶν θὰ διανεμηθῶν διὰ τῶν κατὰ τόπους ἡμετέρων πρεσβείων. Ὡς συνιστάμεν δὲ εἰς τὴν Ἐπικουρίαν τῶν Μακεδόνων Ἐπιτροπὴν ταχύνει ἐνεργείας, ὥστε νὰ προηγηθῇ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων τῶν περὶ τοῦτον ἀνακαινώσεων τοῦ τύπου. Οἱ ἀλλόφυλοι πρεσβετοὶ ἡμῶν ἐν πολλοῖς ἐπαρρησιάζονται τῆς ἡμετέρας ἀνθρωπίας. Ἀς δεῖξωμεν ἕστω καὶ ἄρα, δι' αὐτοῦ μὴν βαρύνει καὶ τοὺς παθήμασι τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν καὶ ἀς ἐπεξελάμεν τοὺς ξένους ἐν γενναίᾳ διανομῇ χρημάτων, τὰ ὁποῖα, ἀν' ὅσον ἡμῶν νὰ προσφέρῃ ἡ ἐλληνικὴ κυβερνήσις, κατὰρθεῖσιν ὡς τὸ πλεονέκτημα ἀπὸ περὶ τῆς νῆς νὰ ἀναπληρωθῇ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ κράτους. Τοῦτο εἶναι μεγάλη παρηγορία καὶ ἐνθάρρυνσις εἰς τοὺς ὁμογενεῖς πεθομένους, δι' οὗχὶ πολιτικὰ βλέψεις, ἀλλὰ πόνο ἀδελφικῶς συνεκλόνησε τὰς καρδίας τοῦ πανελληνίου. Τὶ γινώσκει ὁ ἀγρότης Ρωμοῦνος περὶ τῶν δαμνίων χρηρημάτων τῆς κυβερνήσεως τοῦ πρὸς ἀνθρώπους, οὗς οὐδὲ πῶς οἰκοῦσι γινώσκει, πολλὸν ὀλιγώτερον, δι' ἡ μεγαλομανία

τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐξάπτεται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὡς ἀδελφούς του! Ἀλλὰ καὶ ὁ ἔσχατος τῶν Ἑλλήνων προσφύγων τὸν δολὸν τοῦ εἶχεν ἄρτιαν καὶ βαρυντὴν τὴν συνείδησιν, δι' βοηθεῖ δημοφιλῶς καὶ ὁμοφύλους. Ἀν' ἡ διπλωματία τῆς Εὐρώπης ἦτο ὀλιγώτερον τυφλὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τοῦτο μόνον τὸ γεγονός θὰ ἤρκει νὰ πείσῃ αὐτήν, δι' ἐλληνικὴ καὶ μόνον ἐλληνικὴ εἶναι ἡ Μακεδονία. Τοῦτο πρέπει νὰ λάβωσιν ὁπ' ὄψει καὶ οἱ δοκιμασθέντες ἀδελφοὶ ἡμῶν Μακεδόνες καὶ νὰ εἶναι ἐπιεικέστεροι πρὸς τὴν Μητέρα αὐτῶν Ἑλλάδα.

Ο ΕΡΓΟΛΟΒΟΣ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου κ. Ι. Μαμάς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀναμαρῶσεως τοῦ Σταδίου ἐπιτροπὴν, δι' περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου θὰ εἶναι εἰς θέαν νὰ παραδῶσῃ τὸ Στάδιον τελείως ἀναμαρῶμενον.

ΑΠΟ ΜΙΑΣ ἐβδομάδος ὁ καιρὸς εἶναι ψυχρὸς ἐν ἀπόσῃ τῇ Ἑλλάδι. Τὰς θάλασσας καὶ ἀρτίους βορρᾶς διεδεχθῇ ἀνεμος παγερώτατος, ἡ γὰρ δὲ ἐκάλυψε τὰς κορυφὰς τῶν ἐλληνικῶν ὄρεων. Καὶ πάσχει μὲν ἐκ τούτου ἡ κτηνοτροφία, ἐνεργεῖται δὲ ἡ γεωργία.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ἐθνικὸν πρακτορεῖον διένειμε χθὲς τὰ ἐπόμενα τηλεγραφήματα. Νεοὶ Βούλγαροι ἀνίσταται εἰσβάλλον εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἀγγέλλεται ἡ προσέλιξις ἐπανδληφῆς τῆς ἐπαναστάσεως.

Θρυλεῖται, δι' ἡ Ἀυστρία θὰ προσάρτησιν ὁριστικῶς τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνη.

Ρώμη, 30 Δεκεμβρίου. — Ὁ περιφημὸς Βούλγαρος ἐπαναστάτης Σαράφωφ ἀφίκετο. Ἐλπίζει δι' ὅτι δυνήθη ἐνταῦθα νὰ συγκροτήσῃ συλλαλητήριον ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ του.

Βιέννη, 30 Δεκεμβρίου. — Ἀποδίδεται σημασία εἰς τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐκλεῖχθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ὁ Μέγας Δούξ Φραγκίσκος Φερδινάνδος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ ἐπιτελείου στρατηγὸς Μπέκ.